

ville blive lettede for den betydelige Byrde, som Indquarteringen in natura nu medfører, og som der ikke er nogen som helst tilstrækkelig Grund til at pålægge Kjøbstæderne mere end den øvrige Deel af Landet. Men Udvalget indrømmer, at en gennemgribende Reform af Indquarteringsvæsenet ikke vel kan fordres under de nuværende Tidsforhold. Man har derfor troet, at det var rigtigt at gaae ind paa enkelte Forbedringer i det Bestaaende, idet man derved banede Veien for den snart forestaaende Hovedreform, og navnlig har man troet, at saadanne partielle Forbedringer vare ønskelige, hvor de vedkom et Princip. Saaledes har man søgt at gennemføre det Princip, at den Erstatning, som Qvarteervarterne have Kray paa, bør være den samme saavel for ordinaire Indquarteringer som for Indquarteringer i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger. Som bekendt har der tidligere fundet en stor Forskjel Sted; navnlig indeholdt Forordningen 9de Mai 1806 den Forfrist, at i Tilfælde af, at overordentlige Troppesamlinger fandt Sted i et Tidsrum, der var under 14 Dage, skulde der i Reglen ikke erlægges fuldstændig Erstatning — en Regel, der var meget ubillig og isærdeleshed trykkende for de Kjøbstæder, gennem hvilke idelige Troppemarscher fandt Sted, og som saaledes, uagtet de i længere Tid stadigt havde extraordinair Indquartering, dog for en stor Deel ikke kunde gjøre Fordring paa nogen Godtgjørelse derfor. At en sliq Forskjel med Hensyn til den ordinaire og den extraordinair Indquartering medfører betydelige Inconvenientser, har allerede noksom viist sig i Praxis og er fra Regjeringens Side anerkjendt. Det var disse Inconvenientser, der nærmest gave Anledning til, at der fra Regjeringens Side blev tilstaaet den samme Betaling for extraordinair Indquartering af Menige og Underofficerer, som var indrømmet ved Fordn. 15de Novbr. 1816. Udvalget anseer det derfor for ønskeligt, da man ikke kan vide, hvorlange Tidsomstændighederne ville foranledige, at extraordinair Indquarteringer ville finde Sted, at den nærværende Lov snarest muligt kan emanere.

Indenrigsministeren: De Modificationer, som det ærede Udvalg har foreslaaet i det forelagte Lovudkast, gaae alle ud paa at

gjøre Indquarteringsbyrden lettere ved at give en fuldstændigere Erstatning derfor, eller give denne Erstatning i Tilfælde, hvor den hidtil ikke har været ydet. Ministeriet maa fra sin Side være meget villigt til at komme Udvalgets Forslag overhovedet imøde, forsaavidt de maatte finde Gjenklang her i Thinget. Thi, medens det forholder sig saaledes, som af Ordføreren bemærket, at Omstændighederne ikke for Tiden tillade en gennemgribende Reform af Indquarteringsvæsenet, saa er det dog paa den anden Side fuldkommen klart, at man saa meget som muligt bør virke hen til, at de, hvem Byrden træffer, erholde en saa fuldstændig Erstatning, som ydes kan. Det er derfor paa dette Standpunkt af Sagen kun nogle ganske enkelte Bemærkninger, jeg skal tillade mig, forsaavidt det forekommer mig, at Udvalget er afveget noget fra det System, der ligger til Grund for Loven. Det er saaledes Tilfældet, at den Adskillelse, som i Udkastet finder Sted mellem Qvarteer med Naturalforpleining og Qvarteer uden Naturalforpleining eller med Bespisning og uden Bespisning, som er et andet Udtryk for Forholdet, er i Udkastet kun gjort gjældende for Underclasserne, hvorimod den med Hensyn til Officererne ikke er optagen i Udkastet, da der i Reglen ikke finder Naturalforpleining Sted for disse. Det er saaledes udtrykkeligt fremhævet i § 3, at det kun er for Underclasserne, at der skal skielnes imellem Qvarteer med Bespisning og Qvarteer uden Bespisning, og er da først omhandlet Qvarteer med Bespisning og siden Qvarteer uden Bespisning. Det forekommer mig derfor ikke ganske stemmende med Systemet i Udkastet, naar der til § 2 er gjort et Forslag, paa hvis Detail jeg ikke skal gaae ind, men som gaaer ud paa at modificere de Forpligtelser, Qvarteervarterne hidtil have havt imod Officererne, at indskrænke dem til det Tilfælde, at der gives Naturalforpleining. Jeg troer ogsaa, at dette Udvalgets Forslag til § 2 vil medføre ikke saa praktiske Vanskeligheder, som jeg troer, at min ærede Collega, Krigsministeren, vil nærmere udtale sig om. Der er endnu et Punkt, som jeg skal tillade mig at fremhæve; det er, at, naar de Forandringer gaae igjennem, som Udvalget har foreslaaet, og den Godtgjørelse, der ydes efter